

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

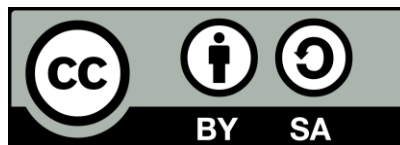
Název projektu:

Internacionalizace, spolupráce, inovace, reflexe a evaluace v přípravě budoucích učitelů

Registrační číslo:

CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_068/0015764

Toto dílo podléhá licenci Creative Commons 4.0 ve variantě BY-SA

Dominantní septakord – čtyři tóny

Opakování kvintakordů

durový kvintakord c – e – g (mezi c – e je velká tercie, mezi e – g je malá tercie)

mollový kvintakord c – es – g (nejprve je malá tercie, nad ní je velká tercie)

Termín akord znamená souzvuk alespoň tří tónů (tak je tomu např. u kvintakordů, které jsou tvořeny trojzvukem). Akordy čteme zdola nahoru. (konec opakování)

Dominantní septakord

V případě septakordu tvoří akord čtyři tóny, septakord je čtyřzvukem.

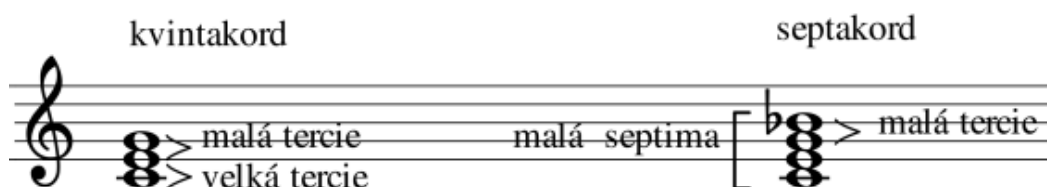
Dominantní znamená, že je vytvořený na 5. stupni stupnice (na dominantě).

Septakord obsahuje v názvu část **sept-** (odvozenou od názvu intervalu *septima*, tj. od výškové vzdálenosti mezi 1. a 7. stupněm) a **-akord**. Vidíme analogii s názvem kvintakordu (kde je ovšem první část názvu akordu odvozená od názvu intervalu kvinta).

Septakord je čtyřzvuk vytvořený ze samých tercií. Z kvintakordu ho vytvoříme přidáním další tercií. V dominantním septakordu za sebou následují: velká tercie, malá tercie a ještě jedna malá tercie. Mezi základním a nejvyšším tónem je interval malé septimy.

Utvoření septakordu - tóny septakordu získáme tak, že od daného tónu **vytvoříme kvintakord** a k němu ještě **připojíme malou tercii** (tj. velkou tercii zúženou o půltón).

V základním tvaru akordu musí být všechny čtyři tóny buď na lince, nebo v mezeře!

Příklad: c – e – g – b (mezi c-e je interval velké tercií, mezi e-g je interval malé tercií, mezi g-b je interval malé tercií; Dominantní septakord se nazývá také tvrdě malý – tvrdý (durový) je kvintakord a malá je septima).

Sedmička v akordové značce

Dominantní septakord se zapisuje ve zpěvnících akordovou značkou, která obsahuje číslo sedm - C^7 , G^7 , D^7 , A^7 (zápis se čte: cé sedm, gé sedm, dé sedm...). Sedmička se zapisuje za písmenné označení akordu, většinou na pozici horního indexu (ale často se vyskytuje i normální velikost čísla a zápis C7, G7, D7...)

Harmonie podpírá melodii

Dominantní septakord patří k často užívaným akordům. Nahrazením dominantního kvintakordu dominantním septakordem vznikne v hudbě napětí, protože septakord obsahuje disonanci, která do hudby vnáší zvukovou zápletku. Tato zápleтка se „rozluští“ rozvedením dominantního septakordu do tóniky. Ta přinese rozuzlení a očekávané uklidnění. Použití septakordu podpoří v písničce klenutí melodie před uzavřením fráze a přitáhne pozornost na její zakončení.

Septakordem se však nemůže nahrazovat jakýkoliv dominantní kvintakord, záleží na okolních akordech. Příkladem použití je kadence, ve které se používá sled akordů T S6/4 D6 **D7** T nebo T S6/4 T D6 **D7** T (v tomto zápise chápejte D7 jako obecný dominantní septakord, nejedná se o akord vytvořený od tónu d – jinými slovy, jde o harmonickou funkci zapisovanou pod osnovu, nikoliv o akordovou značku, která se píše nad osnovu).